

kunde anlægge en Godsbanestation i Nærheden af Kallebostrandstøjen, men paa en saadan Maade, at Gasværkshavnen ikke blev ødelagt. Det er netop det, der gør Forskellen. Jeg har, som det vil være ærede Medlemmer bekendt af den omdelte Betænkning, ikke kunnet slutte mig til det ærede Flertal med Hensyn til den Indstilling, der nu foreligger, og det er af forskellige andre Grunde, men dog hovedsagelig af finansielle Grunde, fordi det staar for mig fuldkomment klart, at det, som det ærede Flertal her foreslaar, er ikke at holde Spørgsmaalet om Gennemførelsen af hele Regeringsforslaget med Hensyn til Kjøbenhavns Banegaardsforholds Ordning aabent, det er tværtimod reelt, om det ikke er formelt, saa er det reelt at vedtage hele Gennemførelsen, thi det er jo klart, at naar man gaar ud paa, naar man straks beslutter at gennemføre, hvad man vilde kalde Begyndelsen og Enden paa en Sag, naar man kort sagt gaar ud paa straks at gennemføre begge Endepunkter, saa skulde det jo gaa mærkeligt til, om ikke Midten fulgte med, det gaar jo saa nogenlunde af sig selv, og det staar for mig som ret mærkverdigt, om dette Ting navnlig, og den danske Rigsdag overhovedet, vilde gaa med til at ofre noget, som — ja, jeg overdriver ikke, naar jeg siger saadan noget som 30 Millioner Kroner paa at forbedre Kjøbenhavns Banegaard. Det har staaet for mig som saa utroligt, at jeg ikke for Alvor har kunnet slutte mig til den Tanke.

Denne Sags Historie er jo i det hele taget ret mærkelig, og ikke mindst mærkelig i den sidste Fase, den har gennemløbet i Udvalget; den er ret mærkelig, for saa vidt som den har været undergivet en ret frodig Vækst og Trivsel i Retning af Omfang og Kostbarhed. Fra det Tidspunkt, da den første Betænkning fremkom, som ikke ligger saa overmaade langt tilbage, knap 10 Aar, er Sagen vokset med omtrent 50 pCt. økonomisk set. Den første Betænkning, der fremkom fra en Kommission, i Oktober 1883, gik ud paa, det vil sige, det var paa Grundlag af Kommissionens Forslag, at Særbanestyrelsen indstillede til Indenrigsministeriet at anvende af Statskassen et Beløb af 16,875,000 Kr. foruden Grunderhvervelse til Forbedring af Kjøbenhavns Banegaardsforhold. Den næste Kommission lyttedes det at saa Beløbet bragt op til 19,050,000 Kr. foruden Grunderhvervelsen, og medens det dog er ret almindeligt, naar en Minister i Rigsdagen forelægger et Lovforslag, der væsentlig er baseret paa en Kommissionsbetænkning, at saa den paagældende Minister ikke

fuldt ud, ikke helt og holdent, tiltræder Kommissionens Standpunkt, idet man vel i Almindelighed tør gaa ud fra, at Kommissionen staar paa det ideale og kræver fuldt ud, hvad der paa nogen Maade bør kræves, saa have vi her det Særlyndte, at den højtærede Indenrigsminister stillede et Forslag, som gaar omtrent 5 Mill. Kr. højere i Retning af Krav til Statskassen end det højeste, Kommissionen foreslaar, idet jo nemlig den højtærede Indenrigsministers Forslag kræver 23,975,000 Kr. Jeg tillader mig at nævne den Sum, dels fordi det ærede Flertals Betænkning allerede paa den første Spalte har Beløbet, og fordi det ærede Flertal mener at have reduceret dette Beløb meget betydeligt, nemlig med 15,706,000 Kr., hvad jeg ikke paa nogen Maade kan anse som nogen Reduktion, men i det højeste som en Udsættelse. Jeg kan heller ikke se andet end, at det, som det ærede Flertal foreslaar, som altsaa vil være gældende Lov, saa snart det høje Flertal vedtager det, hvad jeg ikke tvivler om, at det vil, og forudsat, at det andet Ting gaar med, vil betyde herten mere eller mindre end Gennemførelsen af den Plan, som de fleste af os dog havde Betænkning ved at gaa med til, da det i Efteraaret blev lagt paa Tingets Bord. Den Opgave, som Udvalget i dette Tilfælde har haft, har jeg — og deri tror jeg, at jeg nogenlunde er enig med den ærede Ordfører (Vossén) — opfattet nærmest som gaaende ud paa at tilvejebringe om ikke en absolut endelig og tilfredsstillende Løsning, saa dog en Løsning, der tillader, at man med No kan tage Sagen nærmere under Overvejelse og se at komme til en saa tilfredsstillende Ordning, at man ikke i de nærmeste Aar skal være nødt til atter at se med Betyrning paa, om Statsbanelisten for Kjøbenhavns Stations Vedkommende kan gennemføres paa en forsvaerlig Maade eller ej. Samtidig dermed antog jeg, at Udvalget havde den Opgave at komme til en saadan Reduktion af Planen i sin Helhed, at man dog kunde slippe noget rimeligere fra Udgifterne end det, som det oprindelige Forslag forudsatte. Jeg tror ikke, det er lykkedes det ærede Flertal ved sin Stilling til Sagen at opnaa det sidste i alt Fald. Jeg erkender selvfølgelig, at der for saa vidt er opnaaet en Formindsættelse i den øjeblikkelige Udgift, som det Beløb, der vil komme til at medgaa til Gennemførelsen af Flertallets Forslag, jo vel næppe bliver mere end 15 a 17 Mill. i alt, Grunderhvervelsen medregnet. — Ja, jeg skal straks tilføje, at dette Beløb kan jo være noget elastisk af to Grunde, dels af Hensyn til, at man mulig kommer